

2. אהבה אחר-הצהריים (צרפת)

1. תמונות מחיי נישואין (שוודיה)

הסרטים הטובים תשל"ה *

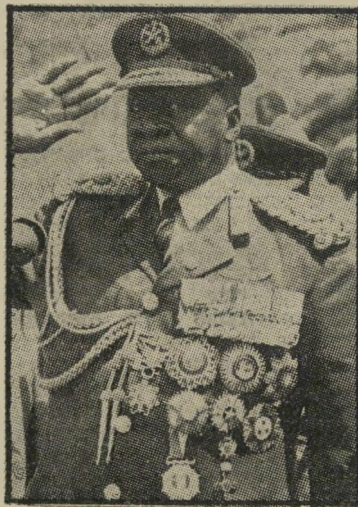
קולנוע. כי, כאמור, מדובר רק בפירצה קטנה. הייבוא העיקרי השנה התרכז דווקא בכיוון אחר: האמת במערומיה. ליתר דיוק, לא-כליכך הרבה אמת, אבל הרבה מאד עירום.

וידויו של מנקה-חלונות הוכיח, שי רטט יכול להיות אווילי ונוראי, אך לעורר תיאבון לפחות בתמונות-הפירי-סום, כל עוד הוא חוסך בבגדים. וככל שמתמעטים הבגדים, משתבחת המכירה. מפיצייהסרטים דהרו עד לאוסטרליה, כדי לגלות שם את יומנו של מפתח ומעשי-הוליינות המיניים שלו כזונה ממין זכר, ומאובנייהצנוורה התירו, עם כמה קיצור צים, את הרפתקותיה של סילביה קריסטל, כעמנואל, בבורדלים ובתייהפנישות של בנגקוק.

לדיירים הקבועים של בתי-קולנוע כמו תמר, מרכז ומתמיד, בדרום תל-אביב, אין בכך כל חידוש. לגביהם, שדיים משוחזרים ועכוזים מתנספים ברוח, מהווים כבר מוזן חלק מן המציאות היומיומית. "המתורבתים" של צפון העיר, אלה הן מתהלכים עם אפס בשמיים, ולא נאה להם לבקר בבתי-קולנוע כאלה. עטים היום על המציאה כמוצאי שלל רב, בולעים את הכרטיסים לעמנואל כלחמניות למחרת

שחקנית השנה:
מילנה דראוויץ
"מיסתרי האורגניזם"

שחקן השנה:
אידי אמין דאדא
"אידי אמין דאדא"

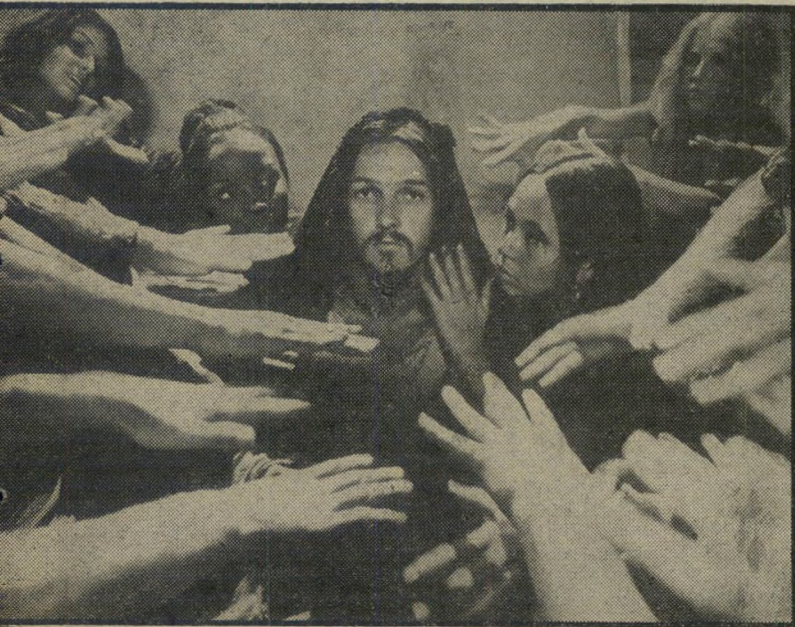
כשהו קרה לעם היושב בציון. או ליתר דיוק, למפיצייהסרטים של העם היושב בציון. אחרי שבמשך שנים הציפו את השוק בסמרטוטים אופנתיים מקושטים בכל ציבעי העונה — כדי להסתיר את העובדה שאין להם, בעצם, מה להראות — נדמה כאילו נפרץ השנה פתח קטן בתוך חומת האטימות של ענף-הקולנוע בישראל.

יוצרי-סרטים כמו דוואן מאקאביב ו-אריק רומר, יאן טרל ולינה ורטמילר, חדלו להיות שמות שקוראים עליהם בעיי תונות זרה בלבד, והפכו מציאות, לעיר תים אפילו מצליחה. אינגמר ברגמן היה ללהיט, מל ברוקס הצחיק המוגים בבדי-חותיו הקולנועיות, והגיטו היהודי של מונטריאול נתגלה כרקע מתאים לרב-מכר מפתיע, מה שמוכיח, כי הצופה הישרי-אלי הממוצע פחות מטומטם מכפי שסבי-רו המפיצים.

שדיים ועכוזים משוחררים

ל א צריך למחר ולהסיק, מתוך כך, שישראל היא כבר גרעין של חובבי-

הסרטים הרעים תשל"ה *

2. ישו כוכב עליון (ארצות-הברית)

1. מגרש השדים (ארצות-הברית)